

اطلاعیه کمیسیون خارجه شورای ملی مقاومت ایران در باره گزارش دیدبان حقوق بشر

پنج شنبه ۲۹ اردیبهشت ۱۳۸۴ - ۱۹
می ۲۰۰۵

روز گذشته دیده‌بان حقوق بشر با انتشار گزارشی تحت نام «خروج ممنوع، نقض حقوق بشر در کمپهای سازمان مجاهدین خلق»، سازمان مجاهدین خلق ایران، عضو ائتلاف شورای ملی مقاومت ایران را به بدرفتاری با اعضایش متهم نمود. در همین رابطه جو اسنورک، مسئول بخش خاورمیانه دیده‌بان حقوق بشر ادعا کرد: «اعضایی که قصد ترک سازمان را داشته باشند، پهای سنگینی می‌پردازند». در این گزارش به اظهارات شماری از عوامل وزارت اطلاعات رژیم ملایان که خود را عضو سابق مجاهدین معرفی می‌کنند، استناد شده است. آنها مدعی شده اند توسط سازمان مجاهدین زندانی و مورد بدرفتاری قرار گرفته اند. اما هیچ شواهدی برای دعوی خود ارائه نکرده‌اند. این گزارش چه از نظر پروسودر و نحوه تهیه و منابع و چه از نظر محتوا یک اسکاندال برای دیده‌بان حقوق بشر است. بخلاف متد شناخته شده همه سازمانهای حقوق بشری این سازمان برای تهیه این گزارش حتی یک سؤال از سازمان مجاهدین خلق ایران نکرده است. چیزی که بخوبی از اهداف سیاسی آن پرده بر می‌دارد.

۱. سازمان مجاهدین خلق ایران دعوی مطرح شده توسط دیده‌بان حقوق بشر را قویا تکذیب می‌کند. این اتهامات بمثابه چراغ سبزی به رژیم ملایان برای اعدام و سرکوب بیشتر مجاهدین در داخل ایران می‌باشد.

۲. ۱۱ سال پیش نیز دیده بان در اکتبر ۱۹۹۴ در یک زدویند آشکار با رژیم آخوندی، اتهامات مشابهی علیه مقاومت ایران وارد کرد. آقای مسعود رجوی پزیدنت شورای ملی مقاومت طی نامه‌ای به تاریخ ۲۸ اکتبر ۹۴ از دیده‌بان دعوت کرد که نمایندگانش را برای بازدید از قرارگاههای مجاهدین در خاک عراق اعزام نماید. اما دیده‌بان که مساله‌اش رعایت حقوق بشر توسط مجاهدین نبود، هیچگاه به این دعوت پاسخ نداد. اتهامات دیده‌بان در آن سال با انزجار سازمانها و شخصیتهای مدافع حقوق بشر بویژه گروه حقوق بشر پارلمان اروپا مواجه شد.

۳. دیده بان حقوق بشر برخلاف همه نرمهای شناخته شده بین‌المللی و شیوه‌های گزارشگران سازمان ملل که در مورد هر اتهامی قبل از انتشار، به

طرفهای ذیربط فرصت پاسخگویی می‌دهند، هیچ یک از اتهامات مربوطه را با مجاهدین در میان نگذاشته است. در حالیکه برای دیده‌بان حقوق بشر دسترسی به مجاهدین در قرارگاه اشرف در عراق و یا دست کم دسترسی به شورای ملی مقاومت در پاریس بسیار ساده بود. گزارش بخوبی روشن می‌سازد که هیچ تلاشی نیز برای تدقیق دعوی مطرح شده علیه مجاهدین صورت نگرفته است.

۴. این گزارش تماما متکی بر دعوی افواهی و بدون سند ۱۲ تن از عوامل رژیم ملایان است که خود را اعضای سابق مجاهدین معرفی می‌کنند. در این گزارش اذعان شده است که مصاحبه با این افراد تماما از طریق تلفن و در یک فاصله کوتاه یعنی فوریه تا مه ۲۰۰۵ صورت گرفته است. با اینحال در این گزارش نتیجه‌گیری شده است: «این شاهدین ادعاهای موقتی درباره حبس و شکنجه‌های روحی و جسمی که بخاطر انتقاد از سیاستهای سازمان یا ابراز تمایل به ترک کمپهای نظامی متحمل شده بودند، مطرح نمودند». مشخص نیست که دیده‌بان چگونه دعوی تلفنی این افراد را آنهم در مورد شکنجه‌های جسمی مورد تحقیق و تدقیق قرار داده است و اصلا چگونه این افراد را احراز هویت کرده است؟ بخصوص که چندین مورد از این مصاحبه‌های تلفنی در روز عمه یعنی ۱۲ روز قبل از انتشار این گزارش به ۴ زبان انگلیسی، فرانسه، عربی و فارسی انجام شده است.

۵. گزارش دیده‌بان حقوق بشر در حقیقت یک ادعای نامحکم و کمپین سیاسی علیه مقاومت ایران است و به تنها چیزی که شباهت ندارد یک تحقیق حقوق بشری است. اطلاعیه رییس بخش خاورمیانه این سازمان پیرامون انتشار گزارش، اهدافش را بخوبی برملا می‌کند. اطلاعیه با اشاره به گسترش حمایت از مجاهدین در آمریکا و درخواست خارج کردن نام مجاهدین از لیست سازمانهای تروریستی توسط نمایندگان کنگره و شخصیتهای سیاسی آمریکا، می‌نویسد: "دولت ایران سوابق هولناکی در زمینه حقوق بشر دارد... اما این اشتباه بسیار بزرگی است که از یک گروه مخالف که مسئول نقض جدی حقوق بشر می‌باشد، حمایت نمود". این اظهارات یک موضعگیری واضح سیاسی در توجیه نگهداشتن مجاهدین در لیست سازمانهای تروریستی می‌باشد. مخدوش کردن چهره اپوزیسیون اصلی ملایان یک تاکتیک شناخته شده برای توجیه سیاست مماشات در قبال دیکتاتوری مذهبی تروریستی حاکم بر ایران از سوی حامیان این سیاست می‌باشد. آنها چون نمی‌توانند مستقیما از پرونده سراسر جنایت ملایان دفاع کنند، تلاش می‌کنند با بی اعتبار

کردن آلترناتیو مشروع این رژیم، سازش با ملایان را بعنوان یک واقعیت غیر قابل انکار تحمیل نمایند.

عذر تاریخ ۲۵ اسفند ۸۳ آخوند یونسی وزیر اطلاعات رژیم ملایان با اشاره به مجاهدین گفت: «عناصری که گول خوردند، رفتند گرفتار اینها شدند، به شدت اینها مورد شکنجه واقع شدند ... من امروز به معاونم دستور دادم که این جنایتها را سریع به‌عرض مجامع بین‌المللی برسانند و ثبت بشود که معلوم بشود که چه جنایتهایی در عراق اینها مرتکب شدند...». بنظر می‌رسد تلاشهای اطلاعات آخوندی در رابطه با دیده بان حقوق بشر با موفقیت همراه بوده است.

۷. ادعای بدرفتاری با «اعضا ناراضی» سالهاست که توسط وزارت اطلاعات رژیم آخوندی برای مخدوش کردن چهره مجاهدین تکرار شده است. مجاهدین تماما از داوطلبانی تشکیل شده است که برای آزادی میهنشان مبارزه می‌کنند. مجاهدین در طول ۴ دهه حیات خود با اینکه ۱۲۰ هزار تن از افرادشان اعدام شده‌اند، هیچ کس را نه زندانی و نه شکنجه و نه اعدام کرده‌اند. مجاهدین حتی پاسدارانی را که به اسارتشان در آمده بودند، تماما زیر نظر صلیب سرخ بین‌المللی آزاد کردند و هیچیک از عوامل نفوذی دشمن را که بعضا چندین نفر از مجاهدین را به قتل رسانده بودند، مجازات نکرده و به ایران بازگرداندند.

۸. این اتهامات در حالی مطرح می‌شود که طی دو سال گذشته کلیه اعضا مجاهدین در قرارگاه اشرف در عراق هفت بار توسط آژانسهای مختلف آمریکایی مورد مصاحبه قرار گرفتند و به گفته آنها اسکرین شدند. مقامات آمریکایی متعاقبا اعلام کردند: «یک بررسی ۱۶ ماهه توسط آمریکا هیچ مبنایی برای متهم کردن اعضای گروه اپوزیسیون ایران در عراق به نقض قوانین آمریکا نیافتند». بنابراین در حالیکه چنین تحقیقات گسترده‌ای توسط آژانسهای مختلف آمریکایی در قرارگاه اشرف در مورد سابقه مجاهدین و تک تک اعضا آنها صورت گرفته است، طرح چنین اتهاماتی تنها یک هدف را دنبال می‌کند و آنهم خدمت به دیکتاتوری مذهبی حاکم بر ایران است.

۹. دیده بان حقوق بشر نه تنها در تهیه این گزارش از مجاهدین هیچ سؤالی ننموده بلکه لازم ندیده است صحت و یا سقم این اطلاعات را از مقامات آمریکایی که همه مجاهدین را مورد مصاحبه قرار داده‌اند سؤال کند. اگر هم سؤال کرده است، صلاح ندیده نظر آنها را منعکس کند. این در حالیست که عدد و رقم ساکنان اشرف را به‌نقل از اظهارات «یک منبع نظامی آمریکا به دیده بان حقوق بشر» نقل می‌کند. بنابراین دیده‌بان هیچ مشکلی

در دسترسی به مقامات آمریکایی نداشته است. اگر دیده‌بان حسن نیت داشت، چرا از همان منابع آمریکایی پیرامون آن زندانها و شکنجه‌گاهها و شکنجه‌گرانی که ۱۲ عضو وزارت اطلاعات مدعی آن شده‌اند، سؤال نکند؟

۱۰. گزارش مدعی است اعضا اجازه خروج از سازمان را ندارند. خبرگزاری نایت ریدر در تاریخ ۱۹ مارس ۲۰۰۵، یعنی همان زمانی که این گزارش در دست تهیه بود نوشت: «ارتش آمریکا دعوی مبنی بر این که مجاهدین افراد را در اشرف علیه تمایلشان نگه می‌دارند را مورد تحقیق قرار داده ولی هیچ شواهد متقنی بدست نیآورده است. همانطور که یک مقام رسمی نظامی که خواست نامش فاش نشود گفت "آنها زندانی نیستند. آنها بلحاظ فیزیکی بطور مناسبی برای خروج آزاد هستند".»

۱۱. گزارش اذعان می‌دارد که ۴ تن از افرادی که مورد مصاحبه قرار گرفته‌اند، کریم حقی، طاهره اسکندری (خرم)، محمد رضا اسکندری و حبیب خرم در اوایل دهه ۹۰ از مجاهدین جدا شده‌اند. همه این افراد از اواسط دهه ۹۰ بصورت یک باند وزارت اطلاعات در هلند عمل می‌کنند. آنها در سالهای اول در کشورهای آسیای دور و ترکیه از سوی مقامات وزارت اطلاعات ملایان و سردزخمیانی مانند سعید امامی توجیه می‌شدند. اما در سالهای بعد با رفت‌وآمد مستقیم به تهران دستورالعملهای لازم را دریافت می‌کنند. کریم حقی در اطلاعیه‌های خودش اذعان داشته است که در سال ۲۰۰۰ بخاطر ارتباطات و دریافت پول از وزارت اطلاعات از سوی پلیس هلند مورد بازجویی قرار گرفته است. حبیب خرم نیز به خاطر دزدیدن یک کودک ۱۱ ساله از سرپرست قانونی اش در کانادا و فرستادن او به ایران، در دادگاههای هلند محکوم شده است. این اقدام جنایتکارانه به دستور وزارت اطلاعات و کمک سفیر رژیم ایران در هلند انجام شد.

۱۲. دیده‌بان یک بار در اوایل سال ۱۹۹۷ با کریم حقی و شمار دیگری از عوامل وزارت اطلاعات تحت نام عضو سابق مجاهدین حضورا و در شهر کلن آلمان مصاحبه کرد. اما بنظر میرسد آن روزگار مقتضیات سیاسی برای انتشار آن مصاحبه‌ها فراهم نبوده است. همین مزدور اولین بار به‌همراه شماری دیگر از عوامل وزارت اطلاعات در سال ۹۶ در ملاقات با پروفیسور کاپیتون، نماینده ویژه کمیسیون حقوق بشر ملل متحد در امور حقوق بشر در مورد ایران تلاش کرد وی را به نوشتن گزارشی علیه مجاهدین ترغیب کنند که با شکست مواجه شدند.

بقیه در صفحه ۱۹